

Rjøbenhavn har besøjet Krav paa at faa et Par Kredse mere, end der er tildelt det, og det navnlig naar der fra den anden Side gøres de Krav gældende, som fremsattes af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds, Krav, som jeg ingenlunde i og for sig vil udtale mig imod, og som jeg ogsaa eventuelt kan gaa med til at stemme for, naar der samtidig bliver gjort Ret og Skel til den anden Side og bliver givet Rjøbenhavn den Forøgelse, som Byen utvivlsomt har Krav paa. Det er mit Haab og mit Ønske, at der maatte vises den fornødne Smødelommen i saa Henseende fra anden Side, saa at det nu omsider kunde lykkes at føre denne Sag til Ende, efter at den i en saa lang Arrække har beskæftiget Rigsdagen besværrer stadig med et negativt Resultat, saa at Forholdene ere komne i den mest afgjorte Strid med Grundlovens Bestemmelser og for flere Kredses Vedkommende maa siges at være ganske overordentlig abnorme. Det er mit Haab, at det maa lykkes denne Gang at naa til en Gennemførelse af Lovforslaget i det væsentlige i den Skikkelse, hvori det foreligger, men ganske vist med nogen Modifikation i den Retning, jeg her har gjort gældende.

C. Sage: Denne Sag har jo, som min ærede Sidemand (Scharling) sluttede med at udtale, i Virkeligheden ligget for i meget lang Tid, man kan sige i over en Snes Aar. Og at det ikke er lykkedes gennem alle disse Aar at naa til en Løsning, er noget, der ikke altsor meget kan undre; thi dette er et af de Spørgsmaal, ved hvilke der i aller højeste Grad kommer Interesseskonflikter frem. Det er ikke blot de politiske Partiinteresser, som her gøre sig gældende, det er ogsaa, som det allerede under denne Forhandling har været fremhævet, Modsetningen mellem Landbefolkningens og Bybefolkningens Interesser. Og saa kommer hertil endvidere de mangfoldige lokale og ogsaa rent personlige Interesser. Enhver Folketingsmand, hvis Kreds berøres af et saadant Lovforslag, bliver mere eller mindre personlig interesseret. Det er en Selvfølge, at hele denne Mængde stridende Krav, som saaledes komme op, er overordentlig vanskelig at bringe i Harmoni. Under alt dette kan man derfor ikke sige andet, end at den Opfattelse, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) foresætter, har den store Fordel at støtte sig til et fast Holdpunkt. Det ærede Medlems Standpunkt er jo dette: Naar vi ikke kunne blive enige om nogen anden Løsning, have vi simpelt hen at følge Grundlovens For-

skrift og at følge den bogstavelig, saaledes som den paahyder: 1 Repræsentant for omtrent hver 16,000 Indbyggere. Ingen kan nægte, at dette er et stærkt Standpunkt. Det er stærkt haade formelt, og det er det ogsaa i Realiteten, fordi det yder fuld Retfærdighed til alle Sider. Naar det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som nys talte, mente at have opfattet det ærede Medlem saaledes, at han fordrede, at de 137 Valgkredse, for hvilke han er Talsmand, skulle lægges enten overensstemmende med det Forslag, som Folketinget tidligere har opstillet, eller ogsaa slet ikke, tror jeg det er en fuldstændig Misforstaaelse. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem fra Fyen ret, er han tværtimod villig til, om fornødent, at lægge det andet Forslag, det fra Negeringen i sin Tid fremkomne Forslag, til Grund for Forhandlingerne. Ved Siden af den Styrke, som det nævnte Standpunkt ubestridelig har, kan det dog ikke nægtes, at det tillige har en Svaghed. Det er den, at i Virkeligheden er der meget saa Medlemmer af dette Ting — jeg tør sige meget saa — som af Hjertet ønske saa stærk en Forøgelse af Folketingets Medlemstal. Der er nogle enkelte, som anse det for i og for sig heldigt og ønskeligt, og deriblandt først og fremmest det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), som med saa stor Betsalenhed og Udholdenhed i de senere Aar har kæmpet for dette Standpunkt. Men jeg behøver ikke at nævne de mange Betænkkeligheder, som fra forskellige Sider ere fremkomne, hvis Berettigelse man mere eller mindre kan anerkende, men hvis Tilværelse man ikke kan bestride. Hvis vi stode her med fuldstændig Frihed til at ordne os efter Behag, er det sandsynligt, at vi næppe vilde gaa til en saa stærk Forøgelse af Folketingsmedmændenes Antal. Og det kan vel heller ikke undre, at der er en Del Modstræben og Ulyst til at gaa med eet Slag til en saa betydelig Forøgelse. Jeg vilde betragte det som en Fordel, som en absolut Fordel, om Folketingsmedlemmernes Antal blev noget forøget; men en saa betydelig Forøgelse er ogsaa jeg tilbøjelig til at anse for at være noget større end i og for sig for Tiden ønskeligt. Paa den anden Side er det sikkert, at jeg langt vilde foretrække en Ordning paa Basis af de 137 Valgkredse fremfor det Forslag, som her foreligger. — Hvis man nu imidlertid ikke kan enes om de 137, saa siger det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro): Da maa vi have en Grundlovsforandring. Ja, dette er noget, som jeg i og for sig ganske kan bifalde. Jeg vilde